

ตอนที่สอง เปรียบเทียบการเรียงลำดับคำ ในภาษาจีนกับภาษาไทย

第二章 中泰詞序對比

คำในภาษาจีนและภาษาไทยต่างก็จำแนกออกเป็นคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำจำนวนนับ คำลักษณนาม คำบุพบท คำสันธาน คำกริยาวิเศษณ์ คำเสริม และคำอุทาน ในการเรียงลำดับคำเข้ารูปประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยจากคำดังกล่าวจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ประโยคที่เรียงลำดับคำเหมือนกันคือ คำกริยา คำสันธานและคำอุทาน

1.1 คำกริยา 動詞

เป็นคำที่บอกอาการกริยาและการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่างๆ ตำแหน่งของคำกริยาในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยเหมือนกันคือ จะอยู่หน้าหรือหลังคำนามและคำสรรพนาม หรืออาจกล่าวได้ว่ามีตำแหน่งอยู่ระหว่างประธานและกรรม เช่น

ประธาน	กริยา	กรรม
คุณแม่	ซื้อ	ของ
媽媽	買	東西

媽媽買東西。

1.2 คำสันธาน 連詞

เป็นคำที่เชื่อมต่อวลีหรือประโยค ตำแหน่งของคำสันธานในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยเหมือนกันคือ จะอยู่ระหว่างคำนามหรือคำสรรพนาม ถ้าเป็นอนุประโยค ประโยค คำสันธานจะอยู่ต้นคำของประโยคแรกและต้นคำของประโยคที่สอง เช่น

1.2.1	ฉัน	กับ	เพื่อน	ไป	ห้องสมุด
	我	和	朋友	去	圖書館

我和朋友去圖書館。

1.2.2 ถึงแม้ เขา ไม่สบาย แต่ เขาก็ ยังมา โรงเรียน เรียน
雖然 他 生病 但 他是 還來 學校 讀書

ตามปกติ
照常

雖然他病了，但他還是照常來學校讀書。

1.3 คำอุทาน 感嘆詞

เป็นคำที่เปล่งเสียงออกมาเพื่อแสดงความรู้สึกต่างๆ หรือร้องทักและขานรับ
ตำแหน่งของคำอุทานในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยเหมือนกันคือ จะอยู่ต้นประโยคหรืออยู่ท้าย
ประโยคก็ได้ เช่น

โอเอ๊ย ที่แท้เป็นแบบนี้ หรือ ที่แท้เป็นแบบนี้ โอเอ๊ย
“哇! 原來是這樣。 原來是這樣。 哇!

2. ประโยคที่เรียงลำดับคำต่างกันคือ คำคุณศัพท์และคำบุพบท

2.1 คำคุณศัพท์ 形容詞

เป็นคำที่บอกรูปลักษณะของคน สัตว์ หรือสิ่งของต่างๆ รวมถึงลักษณะของอาการ
และการเปลี่ยนแปลง ตำแหน่งของคำคุณศัพท์ในประโยคภาษาจีนจะอยู่หน้าคำนามหรืออยู่หลังคำ
กริยาวิเศษณ์ แต่ในภาษาไทยจะตรงกันข้ามคือ ตำแหน่งของคำคุณศัพท์จะอยู่หลังคำนาม หรืออยู่
หน้าคำกริยาวิเศษณ์ เช่น

2.1.1 หล่อน ใส่ เสื้อ สีแดง
她 穿 衣 紅 她穿紅衣。

2.1.2 น้องสาว เขา สวย มาก
妹妹 他 美 很 他妹妹很美。

2.2 คำบุพบท 介詞

เป็นคำที่บอกทิศทาง เวลา วัตถุประสงค์ เปรียบเทียบ ฯลฯ ตำแหน่งของคำ
บุพบทในภาษาจีนจะตามหลังคำนามหรือคำสรรพนาม แต่ในภาษาไทยจะตรงกันข้ามคือ ตำแหน่ง
ของคำบุพบทจะอยู่หน้าคำนามหรือคำสรรพนาม เช่น

2.2.1 หนังสือ อยู่ บน โต๊ะ
書 在 上 桌子 書在桌子上。

2.2.2 เขา อ้วน กว่า ฉัน
他 胖 比 我 他比我胖。

3. ประโยคที่เรียงลำดับคำเหมือนกันบ้างและต่างกันบ้างคือ คำนาม คำสรรพนาม คำจำนวนนับ คำลักษณนาม คำกริยาวิเศษณ์ และคำช่วย

3.1 คำนาม 名詞

เป็นคำที่บอกชื่อคน สถานที่และสิ่งของต่างๆ

3.1.1 ตำแหน่งของคำนามในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยเหมือนกันคือ ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยค เช่น

ประธาน		กรรม	
พี่สาว	ชื่อ	กับข้าว	
姐姐	買	菜	姐姐買菜。

3.1.2 ตำแหน่งของคำนามในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยต่างกันคือ คำนามในประโยคภาษาจีนจะอยู่หลังคำขยาย ส่วนคำนามในประโยคภาษาไทยจะอยู่หน้าคำขยาย และในนามวลีตำแหน่งของภาษาจีนและภาษาไทยจะสลับกัน เช่น

ทิวทัศน์	ของ	เชียงใหม่	สวย	จริง ๆ	
風景	的	清邁	美麗	真	清邁的風景真美麗。

มหาวิทยาลัย	รวมคำแห่ง		
大學	藍康恆	藍康恆	大學

3.2 คำสรรพนาม 代名詞

เป็นคำที่ใช้แทนคำนามและคำประเภทต่างๆ

* ในประโยคภาษาจีน “อยู่บน อยู่ใน อยู่... ฯลฯ” จะเขียนต่างกันเป็น “อยู่...บน ฯลฯ” โดยมีคำนามเกี่ยวกับสถานที่อยู่ตรงกลางดังตัวอย่างที่กล่าวมา

3.2.1 ตำแหน่งของคำสรรพนามในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยเหมือนกันคือ ทำหน้าที่เป็นประธานและกรรมของประโยค เช่น

ประธาน				กรรม	
<u>เขา</u>	มา	<u>เยี่ยม</u>	<u>ฉัน</u>		
他	來	看	我	他來看我。	

3.2.2 ตำแหน่งของคำสรรพนามในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยต่างกันคือ คำสรรพนามชี้เฉพาะในประโยคภาษาจีนจะอยู่หน้าคำลักษณนาม ส่วนคำสรรพนามชี้เฉพาะในประโยคภาษาไทยจะอยู่หลังคำลักษณนาม เช่น

ที่	<u>แห่ง</u>	<u>นั้น</u>	ไกล	มาก	
地方	個	那	遠	很	那個地方很遠。

3.3 คำจำนวนนับ 數詞

หมายถึงตัวเลข

3.3.1 ตำแหน่งของจำนวนนับในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยเหมือนกันคือ จะอยู่หน้าคำลักษณนาม เช่น

เขา	มี	ดินสอ	<u>สาม</u>	<u>แท่ง</u>	
他	有	鉛筆	三	枝	他有三枝鉛筆。

3.3.2 ตำแหน่งของจำนวนนับในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยต่างกันคือ คำจำนวนนับในประโยคภาษาจีนจะอยู่หลังคำกริยา ส่วนคำจำนวนนับในประโยคภาษาไทยจะอยู่หลังคำนาม เช่น

ฉัน	ซื้อ	<u>หนังสือ</u>	<u>ห้า</u>	<u>เล่ม</u>	
我	買	書	五	本	我買五本書。

3.4 คำลักษณนาม 量詞

เป็นคำที่บอกจำนวนที่แสดงเป็นหน่วย

3.4.1 ตำแหน่งของคำลักษณนามในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยเหมือนกันคือ จะอยู่หลังคำจำนวนนับ เช่น

หล่อน	มี	น้องชาย	<u>สาม</u>	<u>คน</u>	
她	有	弟弟	三	個	他有三個弟弟。

3.4.2 ตำแหน่งของคำลักษณนามในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยต่างกันคือ คำลักษณนามในประโยคภาษาจีนจะอยู่หน้าคำนาม ส่วนคำลักษณนามในประโยคภาษาไทยจะอยู่หลังคำนามนับและอยู่ท้ายสุดของประโยค เช่น

พี่สาว	เลี้ยง	ไก่	ห้า	ตัว	
姐姐	養	雞	五	隻	姐姐養五隻雞。

3.5 คำกริยาวิเศษณ์ 副詞

เป็นคำที่ใช้ขยายคำกริยาซึ่งอาจเป็นคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ก็ได้ เป็นคำที่บอกความเข้มข้น ความถี่ ลักษณะอาการของคำกริยาและคำคุณศัพท์ รวมถึงการยืนยันหรือการปฏิเสธ

3.5.1 ตำแหน่งของคำกริยาวิเศษณ์ในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยเหมือนกันคือจะอยู่หน้าคำกริยา เช่น

เขา	เพิ่ง	ถึง	ที่นั่น	
他	剛	到	那裏	他剛到那裏。

3.5.2 ตำแหน่งของคำกริยาวิเศษณ์ในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยต่างกันคือ คำกริยาวิเศษณ์ในประโยคภาษาจีนจะอยู่หน้าคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ ส่วนคำกริยาวิเศษณ์ในประโยคภาษาไทย ถึงแม้บางครั้งจะอยู่หน้าคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ แต่โดยมากจะอยู่หลังคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ เช่น

คุณ	กรุณา	เล่า	อีก	เถอะ	
你	請	講	再	吧	請你再講吧!

ห้องสมุด	มี	หนังสือ	มาก	มาก	
圖書館	有	書	多	很	

圖書館有很多書。

3.6 คำเสริม 助詞

เป็นคำกลุ่มหนึ่งที่ไม่มีความหมายสมบูรณ์เมื่ออยู่ตามลำพัง ต้องประสมกับคำอื่นจึงจะมีความหมาย

3.6.1 ตำแหน่งของคำเสริมในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยเหมือนกันคือ จะอยู่ท้ายประโยค เช่น

เขา ออก ไป แล้ว

他 出 去 了 他出去了。

3.6.2 ตำแหน่งของคำเสริมในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยต่างกันคือ คำเสริมในประโยคภาษาจีนจะอยู่หลังคำคุณศัพท์ ส่วนคำเสริมในประโยคภาษาไทยจะอยู่หน้าคำคุณศัพท์ เช่น

เขา ตรวจ เครื่องจักร อย่าง ละเอียด

他 檢 查 機 器 地 詳 細

他詳細地檢查機器。

ในการแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียนนั้น ผู้แปลต้องระมัดระวังการเรียงลำดับคำโดยเฉพาะลักษณะของการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยที่ต่างกัน ผู้แปลจะต้องเป็นคนรอบคอบในการแยกแยะความแตกต่างของภาษาและใช้ภาษาให้ถูกต้องด้วย

คำถามท้ายบท

1. คำในภาษาจีนกับภาษาไทย จำแนกออกเป็นคำอะไรบ้าง
2. จากการศึกษาในเนื้อหาของบทเรียนตามความคิดเห็นของท่าน การเรียงลำดับคำในประโยคภาษาจีนกับภาษาไทยเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร
3. ประโยคที่เรียงลำดับคำในภาษาจีนกับภาษาไทยเหมือนกันได้แก่คำอะไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบคำอธิบาย
4. ประโยคที่เรียงลำดับคำในภาษาจีนกับภาษาไทยต่างกันได้แก่คำอะไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบคำอธิบาย
5. ประโยคที่เรียงลำดับคำในภาษาจีนกับภาษาไทยเหมือนกันบ้างและต่างกันบ้างได้แก่คำอะไร ยกตัวอย่างประกอบคำอธิบาย